

ДАМЯН ДАМЯНОВ ПЕТИЯТ СЕЗОН

chitanka.info

Ех, че любопитна смесица
От бой и от сезони!
Грудка сняг се е надвесила,
А зелен е още клонът.
Сведен ниско над прозореца,
Маха ми с ръка позната.
С цяла преспичка отгоре си,
А под преспичката — с лято.
Да, седи си още лятото
Тук-там в листо, пълни с жега.
Но и есента със златото
Ей я, вплела се е в него.
А след есента — и зимата.
И цветец от пролет още.
И ги ето четиримата
На едно дърво разкошно.
И си викам: щом и в клоните
Тъй невидимо и меко
Са се смесили сезоните,
Как ли смесват се в човека?
Мъка, радост, скръб, мечтание...
Листопади, пек и вятър...
Ах, какво дърво обрано и
Цяло в плод си е душата...
Как ще да са четри? Клетият
Мил човечец в тях къде го?
Най-обърканият. Петият.
Ах, горкият: всичко — в него!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.